

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia listopada 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 39//16

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko B z siedzibą w C przedstawione we wniosku z dnia 12 września 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 14 września 2016 r. o *udzielenie informacji w celu prawidłowego obliczenia opłaty zapasowej*;

- 1. w zakresie pytania w punkcie 1 jest nieprawidłowe;**
- 2. w zakresie pytania w punkcie 2 jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

B z siedzibą w C – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 12 września 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu 12 września 2016 r. o udzielenie informacji w celu prawidłowego obliczenia opłaty zapasowej.

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
bpi@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

Pismem z dnia 14 września 2016 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych zwrócił się z zapytaniem do Wnioskodawcy czy przesłane pismo jest wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej z pouczeniem, że jeśli tak to winno odpowiadać wymogom formalnym sformułowanym w art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), a w szczególności zgodnie z ust. 6 winno być opłacone.

W dniu 20 września 2016 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 40 zł tytułem opłaty za wydanie interpretacji.

Pismem z dnia 21 września 2016 r., które wpłynęło do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych dniu 26 września 2016 r. Wnioskodawca oświadczył, iż pismo z dnia 12 września jest wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej.

Pismem z dnia 4 października 2016 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w sprawie wniesienia opłaty w wysokości 40 zł. za drugie zdarzenie opisane we wniosku oraz o uzupełnienie wniosku o własne stanowisko w sprawie pierwszego jak i drugiego pytania.

W dniu 17 października 2016 r. do tut. organu wpłynęło pismo uzupełniające z dnia 13 października 2016 r. z załączonym stanowiskiem w sprawie pierwszego jak i drugiego pytania oraz potwierdzeniem wniesienia obowiązkowej opłaty za drugie zdarzenie opisane we wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis stanu faktycznego.

W związku z rozszerzeniem działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży gazu LPG poza terytorium Unii Europejskiej (eksport):

1. Wnioskodawca sformułował pytanie:

„Czy jest możliwość zwrotu opłaty zapasowej uiszczonej na rzecz Agencji Rezerw Materiałowych od gazu LPG który zastał zakupiony od polskiego

podmiotu, który sprzedał taki gaz LPG, którego cena obejmowała zapłaconą opłatę zapasową (zapłacił taką opłatę i złożył deklarację) od gazu LPG, który następnie został sprzedany poza terytorium Unii Europejskiej”

2. Wnioskodawca sformułował pytanie:

„Jak obliczyć opłatę zapasową od gazu LPG, który został zaimportowany na przykład w miesiącu wrześniu 2016 r. a na przykład dopiero w miesiącu październiku 2016 r. został sprzedany do innego podmiotu spoza Unii Europejskiej (eksport). Czy taką sprzedaż trzeba ujmować w dacie zakupu czy też w dacie jego dalszej odsprzedaży. Problem powstaje w przypadku gdy zakup jest na koniec danego miesiąca za eksport w następnym miesiącu lub w następnych miesiącach.”

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

1. W ocenie Wnioskodawcy, ma on prawo do zwrotu opłaty zapasowej uiszczonej na rzecz Agencji Rezerw Materiałowych od gazu LPG, który został zakupiony od polskiego podmiotu, który sprzedał taki gaz LPG, którego cena obejmowała zapłaconą opłatę zapasową (zapłacił taką opłatę i złożył deklarację) od gazu LPG, który następnie został sprzedany poza terytorium Unii Europejskiej.
2. W ocenie Wnioskodawcy, opłatę zapasową od gazu LPG, który został zaimportowany na przykład w miesiącu wrześniu 2016 r., a na przykład dopiero w październiku 2016 r. lub w kolejnych miesiącach został sprzedany do innego podmiotu spoza Unii Europejskiej (eksport) lub innego kraju Unii Europejskiej należy uwzględnić w miesiącu kiedy nastąpiła faktyczna sprzedaż tego gazu czyli umieszczenie informacji w deklaracji lub innym zestawieniu składanym do ARM, że sprzedaż takiego gazu nie podlega obowiązkowi obliczenia opłaty zapasowej (sprzedaż zwolniona z opłaty zapasowej) poza terytorium Unii Europejskiej lub innego kraju Unii Europejskiej.

Powyższe zdarzenia dotyczą sytuacji kiedy gaz LPG nie zostaje przez spółkę sprzedany odbiorcy, który ma siedzibę w Polsce i wyniku czego nie powstaje obowiązek zapłaty takiej opłaty zapasowej lub obowiązek ten zostaje uchylony i

należy się spółce zwrot zapłaconej opłaty zapasowej na wcześniejszych etapach przez innych przedsiębiorców na podstawie przepisów ustawy Ordynacja podatkowa.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego:

Ad. 1

W zakresie odpowiedzi na pytanie nr 1 – jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Zgodnie z art. 21b ust. 5 ustawy o zapasach opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$O_L = (G_h \text{ lub } G_{pr}) \times Z$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_L - opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG);

G_h - wielkość przywozu gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;

G_{pr} - wielkość produkcji gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;

Z - stawkę opłaty za tonę gazu płynnego (LPG) określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Przepis art. 2 pkt 19 a ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje

opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu paliw poprzez przywóz tych produktów z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju.

Przepis art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach stanowi, że wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę między innymi obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości:

- 1) ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski,
- 3) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych,
- 4) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw,
- 5) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy,
- 6) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej,
- 7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji - pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a.

W związku z powyżej przytoczonymi przepisami prawa oraz odnosząc się do opisanego we wniosku stanu faktycznego oraz jego uzasadnienia nie można zgodzić się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że będzie miał on prawo do zwrotu opłaty zapasowej uiszczonej na rzecz Agencji Rezerw Materiałowych od gazu LPG, który został zakupiony od polskiego podmiotu, który sprzedał taki gaz LPG, którego cena obejmowała zapłaconą opłatę zapasową (zapłacił taką opłatę i złożył deklarację) od gazu LPG, który następnie został sprzedany poza terytorium Unii Europejskiej.

Przedmiotem transakcji opisanej we wniosku są dostawy wewnątrzspółnotowe z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej paliw zakupionych na rynku krajowym, tj. od podmiotów polskich. Należy wskazać, że transakcje zakupu/sprzedaży paliw na terytorium kraju (nie stanowiące nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu) nie podlegają obowiązkowi uiszczenia opłaty zapasowej. Ażeby powstał obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import. W takim przypadku, gdy handlowiec dokona dostawy wewnątrzspółnotowej tego wolumenu paliwa zastosowanie będzie miał przepis art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach, tj. będzie możliwe pomniejszenie podstawy do uiszczenia opłaty zapasowej o wielkość przywozu, który w danym okresie rozliczeniowym będzie przedmiotem wywozu (dostawa wewnątrzspółnotowa lub eksport). Należy jednak zaznaczyć, że powyższy przepis stanowi jedynie uprawnienie przedsiębiorców do pomniejszenia podstawy obliczenia opłaty zapasowej, nie tworzy jednak uprawnienia do otrzymania zwrotu opłaty zapasowej.

A zatem, jeśli Wnioskodawca w danym okresie rozliczeniowym dokona wyłącznie zakupu paliwa na rynku krajowym i następnie dokona wywozu (dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu) tego paliwa, to od zakupionego paliwa na rynku krajowym (tak jak miało miejsce w sytuacji opisanej we wniosku) nie można dokonać pomniejszeń, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach.

W świetle powyższego stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za nieprawidłowe.

Ad. 2

W zakresie odpowiedzi na pytanie nr 2 – jest nieprawidłowe.

Jak wynika z art. 21b ust. 12 opłatę zapasową przedsiębiorcy rozliczają w systemie miesięcznym (w odróżnieniu od tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, które w przypadku przedsiębiorców będących dłużej niż jeden rok w rejestrze systemu zapasów interwencyjnych rozliczane są w systemie rocznym). A zatem oznacza to, że obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej za dany rodzaj paliwa następuje w tym samym miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja. W tym samym miesiącu musi nastąpić również zdarzenie, o którym mowa w art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach, ażeby można było zastosować uprawnione pomniejszenie w stosunku do opłaty zapasowej. Innymi słowy, mając na uwadze przedmiotowy stan faktyczny, w tym samym miesiącu musi nastąpić przywóz paliwa oraz wywóz paliwa z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (potwierdzony stosownymi dokumentami). Oczywiście w danym miesiącu kalendarzowym może zdarzyć się sytuacja, gdy przywóz paliw na terytorium Polski będzie równy lub mniejszy niż zastosowane pomniejszenia wynikające z art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach. W takim przypadku należy stwierdzić, że obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstanie w stosunku do danego przedsiębiorcy, ale z uwagi na zastosowane pomniejszenia będzie on wynosił zero. Ustawa o zapasach w żadnym przepisie nie przewiduje sytuacji zwrotu opłaty zapasowej w przypadku, gdy przywóz paliw jest mniejszy od zastosowanych pomniejszeń.

Zgodnie z art. 21b ust. 13 ustawy o zapasach, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do należności z tytułu opłaty zapasowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613) z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty. Rozdział 9 działu III Ordynacji podatkowej dotyczy nadpłaty. Są to jedyne przepisy związane z opłatą zapasową, regulujące zwrot opłaty zapasowej przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – jako organu podatkowego (na mocy art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach), ale nie dotyczą one sytuacji opisanej przez Wnioskodawcę.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.